

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לָא אָמַר הָבִי. דְּאֵלֹוּ אָמַר בְּאִילָנָא
 דָּא בְּרָא קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא, יָאוּת הָוּה.
 כִּי הוּא כְּנִרְזֵן בְּיַד הַחוּצָב בּוּ. אֲבָל לָא אָמַר אֱלֹא
 מֵאִילָנָא דָּא אֲכַל קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכְדִין בְּרָא
 עֲלֵמָא, וְכָל אוֹמְן סָנִי לְחַבְרִיָּה, אֲכָלוּ מִנִּיהּ וְאַתּוּן
 תַּהוּן בְּרָאן עֲלֵמִין. וְעַל דָּא כִּי יוֹדַע אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם
 אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ וְגו' וּבְגִין דְּאִתּוּ יָדַע דָּא אֶפְקִיד לְכוּ
 עֲלֵיהּ דְּלֹא תִיכְלוּ מִנִּיהּ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק בְּכֹלָא מְלִילוּ שְׁקָרָא. בְּשִׁירוֹתָא
 דְּאָמְרוּ שְׁקָרָא הָוּה. דְּכַתִּיב אֵף כִּי אָמַר
 אֱלֹהִים לֹא תֹאכַל מִכָּל עֵץ הַגֶּן. וְלֹא הָבִי. דְּהָא
 כָּתִיב מִכָּל עֵץ הַגֶּן אֲכַל תֹּאכְלוּ וְכֹלְהוּ שָׂרָא לִיהּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי הָא תַּנִּינָן דְּפָקִיד לִיהּ קֳדָשָׁא בְּרִיךְ

לשון הקודש

כִּי יָדַע אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ וְגו',
 וּמִשׁוּם שֶׁהוּא יָדַע אֵת זֶה, עָוֶה אֲתָכֶם
 עָלָיו שֶׁלֹּא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כִּכֵּל דְּבִירוּ שְׁקָר.
 בְּתַחֲלָה שְׁאָמְרוּ שְׁקָר הָיָה – שְׁכַתּוּב אֵף
 כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֶּן,
 וְלֹא כָּךְ, שְׁהָרִי כְּתוּב מִכָּל עֵץ הַגֶּן אֲכַל
 תֹּאכְלוּ, וְכָל אֵמֶן שׁוּגָא אֵת חֲבֵרוּ, אֲכָלוּ

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָרִי שְׁנִינּוּ שְׁעָוֶה אוֹתוּ

הוּא אֱלֹהִים שְׁמוֹ עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְעַל
 זֶה וְהִיתֶם בְּאֱלֹהִים יָדַעִי וְגו'.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לֹא אָמַר כָּךְ, שְׁאֵלֹו
 אָמַר בְּאִילָן זֶה בְּרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אֵת הָעוֹלָם, נֹאמָה הָיָה, כִּי הוּא כְּנִרְזֵן בְּיַד
 הַחוּצָב בּוּ. אֲבָל לֹא אָמַר אֱלֹא, מֵאִילָן זֶה
 אֲכַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָז בְּרָא אֵת
 הָעוֹלָם, וְכָל אֵמֶן שׁוּגָא אֵת חֲבֵרוּ, אֲכָלוּ
 מִמֶּנּוּ וְאַתֶּם תַּהֲיוּ בּוֹרְאֵי עוֹלָמוֹת. וְעַל זֶה

הוא על עבודה זרה דכתיב ויצו. יי על ברפת השם. אלהים על הדינים. על האדם על שפיכות דמים. לאמר על גלוי עריות. וכי כמה אינשי הוו בעלמא דאיהו אצטריך דא. אלא ודאי כלא על האי אילנא הוה.

בגין דביה אחידן כל אליו פקודין. דכל מאן דנטיל ליה בלחודוי עביד פרישו. ונטיל ליה באוכלוסין דלתתא דאחידן ביה. ונטיל עבודה זרה ושפיכות דמים וגלוי עריות. עבודה זרה באנון רברבי ממנן. שפיכות דמים בהאי אילנא תליין דאיהו בסטר גבורה. וסמאל אתפקד על דא. גלוי עריות אשה היא ואנתתא אקרי. ואסיר לזמנא לאנתתא בלחודהא אלא עם בעלה דלא יהא חשוד בגלוי עריות. ועל דא בכלהו אתפקד בהאי אילנא.

לשון הקודש

שאחוזים בו, ונטל עבודה זרה ושפיכות דמים וגלוי עריות. עבודה זרה באותם גדולים ממננים. שפיכות דמים תלויים באילן הזה שהוא בצד גבורה. וסמאל ממנה על זה. גלוי עריות אשה היא, ואשה נקראת, ואסור לזמן את האשה בלבדה אלא עם בעלה שלא יהיה חשוד בגלוי עריות. ועל זה בכלם הצמנה באילן הזה. בין שאכל ממנו, עבר

הקדוש ברוך הוא על עבודה זרה, שכתוב ויצו. הי' – על ברפת השם. אלהים – על הדינים. על האדם – על שפיכות דמים. לאמר – על גלוי עריות. וכי כמה אנשים היו בעולם שהוא צריך זה? אלא ודאי הכל על האילן הזה היה. משום שבו אחוזים כל המצוות הללו. שכל מי שנטל אותו בלבדו, עושה פרוה. ונטל אותו באוכלוסים שלמטה

בִּינוֹן דְּאֵכֶל מְנִיחַ בְּכֻלְהוּ עָבַר, דְּהָא כֻּלָּא אֶחָיד בֵּיתָה.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר וַדַּאי מַלְּה דָּא חָכִי הוּא. דְּאֶסּוּר
לְאַתְיָתְדָּא עִם אֲנִתְתָּא בְּלַחְוֹדָהּ אֶלָּא אִם כֵּן
בְּעֵלְהָ עֲמָה. מַה עָבַד תְּהוּא רָשָׁע. אָמַר הָא מְטִיתִי
לְהָא אֵילָנָא וְלֹא מִתִּי אוֹף אֶתְ קַרְבִּי וּמְטִי בִידְךָ
בֵּיתָה וְלֹא תְמוֹת. וּמַלְּה דָּא הוּא אוֹסִיף לָהּ מִגְרַמִּיהָ.

מְיָד וּתְרָא הָאֵשָׁה כִּי טוֹב וְגו'. בְּמַה חָמָאת. אָמַר
רַבִּי יִצְחָק תְּהוּא אֵילָנָא (שָׂדֶה) סְלִיק רִיחִין בְּמַה
דְּאֶתְ אָמַר, (בראשית כז) בְּרִית שְׂדֶה אֲשֶׁר בָּרְכוּ יי. וּבְנִין
תְּהוּא רִית דְּהוּא סְלִיק חֲמַדַּת לִיה לְמִיכַל מְנִיחַ. רַבִּי
יוֹסִי אָמַר רְאִינָה הָזֵה. אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה וְתָא
כְּתִיב וּתְפַקְחָנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם. אָמַר לִיה הָא רְאִינָה
בְּשִׁיעוּרָא דְּאֵילָנָא נְקֻטַּת לִיה (נ"א שִׁיעוּרָא דְּלֵבָא הוּת) דְּכְתִיב
וּתְרָא הָאֵשָׁה דִּי יִקָּא:

לשון הקודש

הַעֲלָה רִיחֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית כז)
בְּרִית שְׂדֶה אֲשֶׁר בָּרְכוּ הוּ. וּבְגִלְלֵל אוֹתוֹ
רִית שְׁהִיָּה עוֹלָה, חֲמַדָּה אוֹתוֹ לְאֵכֶל
מִכְּנוֹ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, רְאִינָה הִיְתָה. אָמַר
לוֹ רַבִּי יְהוּדָה, וְהָרִי כְּתוּב וּתְפַקְחָנָה עֵינֵי
שְׁנֵיהֶם? אָמַר לוֹ, רְאִינָה זֹו בְּשִׁיעוּר שֶׁל
הָאֵילָן לְקַחְתָּה אוֹתוֹ וְנִ"א שִׁיעוּר הַלֵּב הִיְתָה,
שְׁכָתוּב וּתְרָא הָאֵשָׁה דִּי יִקָּא.

בְּכֻלָּם, שְׁהָרִי הַכֹּל אֶחָדוּ בּוֹ.
רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, וַדַּאי דְּבַר זֶה כִּף הוּא,
שְׁאֶסּוּר לְהִתְיַחַד עִם אֵשָׁה בְּלִבְדָּה אֶלָּא
אִם כֵּן בְּעֵלְהָ עֲמָה. מַה עֲשָׂה אוֹתוֹ רָשָׁע?
אָמַר, הָרִי הַנֶּעֱשִׂי לְאֵילָן הַזֶּה וְלֹא מִתְתִי,
גַּם אֶת קַרְבִּי וְנָעִי בִידְךָ וְלֹא תְמוֹתִי.
וְדְבַר זֶה הוּא הוֹסִיף לָהּ מִעֲצָמוֹ.
מְיָד וּתְרָא הָאֵשָׁה כִּי טוֹב וְגו'. בְּמַה
רְאִתָּה? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אוֹתוֹ אֵילָן וּשְׁדֵהוּ

וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב. חֲמַאת וְלֹא חֲמַאת. כִּי טוֹב.
 חֲמַאת כִּי טוֹב וְלֹא אֲתִישֶׁבֶת בֵּיהּ. מַה
 כְּתִיב לְבַתָּר וַתִּקַּח מִפְּרִי' וְלֹא כְּתִיב וַתִּקַּח מִמֶּנּוּ.
 וְהִיא אֲתִדְבַקת בְּאַתֵּר דְּמוֹתָא. וְגַרְיִמַת לְכָל עֲלֻמָּא
 מוֹתָא. וְאַפְרִישֶׁת חַיִּי מִן מוֹתָא. וּבְחֻזָּא דָּא גָרִים
 פְּרִישׁוֹתָא לְאַפְרָשָׁא אֲתָתָא מִבְּעֵלָהּ. דְּהָא קו"ל
 מִדְּבֹר לֹא מִתְּפָרְשָׁן לְעֲלָמִין. וּמָאן דְּמִפְּרִישׁ קוֹל
 מִדְּבֹר אֲתֵאלֵם וְלֹא יָכִיל לְמַלְלָא. וְכִיּוֹן דְּאַשְׁתַּקֵּל
 מִנִּיהּ מְלוּלָא אֲתִיְהִיב לְעַפְרָא.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן כְּתִיב, (תהלים לט) נְאֻלְמָתִי דוּמִיָּה
 הַחֲשִׁיתִי מִטוֹב וּכְאֲבִי נֶעְפָּר. נְאֻלְמָתִי דוּמִיָּה.
 הַי קָרָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ בְּגִלוֹתָא. מָאִי טַעְמָא
 בְּגִין דְּקוֹל מִדְּבַר לִיהּ לְדְבֹר. פִּיּוֹן דְּאִיהִי בְּגִלוֹתָא
 קוֹל אֲתִפְרָשׁ מִינָהּ וּמְלָה לֹא אֲשַׁתְּמַע וְעַל דָּא

לשון הקודש

מתאלם ולא יכול לדבר. וכיון שנטל
 ממנו דבור, נתן לעפר.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, כְּתוּב (תהלים לט)
 נְאֻלְמָתִי דוּמִיָּה הַחֲשִׁיתִי מִטוֹב וּכְאֲבִי
 נֶעְפָּר. נְאֻלְמָתִי דוּמִיָּה, פְּסוּק זֶה אָמְרָה
 אוֹתוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת. מַה הַטַּעַם?
 בְּגִלְל שְׁקוֹל מְנַהִיג אֶת הַדְּבֹר, פִּיּוֹן
 שֶׁהִיא בְּגִלוֹת. קוֹל נֶפְרֵד מִמֶּנָּה, וְדְבֹר
 לֹא נִשְׁמַע, וְעַל זֶה נְאֻלְמָתִי דוּמִיָּה וְגו'.

וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב - רְאֵתָהּ וְלֹא
 רְאֵתָהּ. כִּי טוֹב - רְאֵתָהּ כִּי טוֹב וְלֹא
 הִתְיַשְׁבָּה בו. מַה כְּתוּב אַחַר כַּד? וַתִּקַּח
 מִפְּרִי', וְלֹא כְּתוּב וַתִּקַּח מִמֶּנּוּ. וְהִיא
 נִדְבָקָה בְּמָקוֹם הַמּוֹת, וְגַרְמָה לְכָל
 הָעוֹלָם מוֹת. וְהַפְּרִידָה חַיִּים מִמוֹת,
 וּבְחֻזָּא זֶה גָרִם פְּרוּד לְהַפְּרִיד אִשָּׁה
 מִבְּעֵלָהּ, שְׁהִרִי קוֹל מִדְּבֹר לֹא נִפְרָדִים
 לְעוֹלָמִים. וְמִי שֶׁמִּפְּרִיד קוֹל מִדְּבֹר,

נִאֲלַמְתִּי דוּמְיָהּ וְגו'. מָאִי טַעְמָא בְּגִין דְּהַחֲשִׁיתִי
 מְטוֹב דְּלֹא אָזִיל קוּל בְּהַדְרָה. וְיִשְׂרָאֵל אָמְרִי (תהלים סה)
 לָךְ דוּמְיָהּ תְּהִלָּה. מָאִי דוּמְיָהּ, דָּא תְּהִלָּה לְדָוִד.
 דְּאִיהִי דוּמְיָהּ בְּגִלּוּתָא וְשְׂתִיקָא בְּלֹא קוּל. אָמַר רַבִּי
 יִצְחָק מָאִי לָךְ. בְּגִינְךָ אִיהִי דוּמְיָהּ וְשְׂתִיקָא
 דְּאִסְתַּלְקָא מִנָּה קוּל.

השלמה מההשמטות (סימן ל"ה)

וּבְלֹא מְחִיר יִין וְחֶלֶב, (ישעיה נ"ה) מָאִי יִין וְחֶלֶב, מָה
 עֲנִין זֶה אֵצֶל זֶה. אֵלָּא מְלַמֵּד שְׁהֵיִן הוּא
 פְּתוּד וְחֶלֶב הוּא חֶסֶד. וּמִפְּנֵי מָה הַזְכִּיר יִין תְּחִילָה,
 מִפְּנֵי שֶׁהוּא קָרוֹב אֵלֵינוּ יוֹתֵר, יִין וְחֶלֶב סְלֵקָא דְעֵתְךָ,
 אֵלָּא אֵימָא דְמוֹת יִין וְחֶלֶב. ע"כ. (עד כאן מההשמטות)

וְתַקַּח מִפְּרִיז הָא תַּנִּינָן סַחֲטָה עֲנָבִים וְיַתְבַּת לִיה
 וְגַרְמִימוּ מוֹתָא לְכָל עֲלָמָא. דְּהָא אֵילָנָא דָּא
 בֵּיה שְׂרִיָּא מוֹתָא. וְהוּא אֵילָנָא דְשַׁלְטָא בְּלִילִיָּא. (דף 17)

לשון הקודש

וּבְלֹא מְחִיר יִין וְחֶלֶב (ישעיה נה). מהו יין
 וְחֶלֶב? מָה עֲנִין זֶה אֵצֶל זֶה? אֵלָּא מְלַמֵּד
 שְׁהֵיִן הוּא פְּתוּד, וְחֶלֶב הוּא חֶסֶד. וּמִפְּנֵי
 מָה הַזְכִּיר יִין תְּחִילָה? מִפְּנֵי שֶׁהוּא קָרוֹב
 אֵלֵינוּ יוֹתֵר. יִין וְחֶלֶב עוֹלָה עַל דְּעֵתְךָ?
 אֵלָּא אָמַר, דְּמוֹת יִין וְחֶלֶב: ע"כ.
 וְתַקַּח מִפְּרִיז, הֲרֵי שְׁנֵינוּ שְׂסַחֲטָה עֲנָבִים
 וְנִתְּנָה לּוֹ, וְגַרְמִימוּ מוֹת לְכָל הָעוֹלָם. שְׁהֵרִי

מָה הַטַּעַם? בְּגִלְלֵי שְׁהַחֲשִׁיתִי מְטוֹב, שְׁלֹא
 הוֹלֵךְ קוּל אַתָּה. וְיִשְׂרָאֵל אֹמְרִים (שם סה)
 לָךְ דוּמְיָהּ תְּהִלָּה. מָה זֶה דוּמְיָהּ? זֶה
 תְּהִלָּה לְדָוִד, שֶׁהִיא דוּמְיָהּ בְּגִלּוּת
 וְשׂוֹתֶקֶת בְּלִי קוּל. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מָה
 זֶה לָךְ? בְּגִלְלֵךְ הִיא דוּמְיָהּ וְשׂוֹתֶקֶת
 שְׁהַסְתַּלַּק מִמֶּנָּה קוּל.
 השלמה מההשמטות (סימן ל"ה)

וְכַד אִיְהִי שְׁלֹמָא כָּל בְּנֵי עֲלָמָא טַעְמוֹ טַעְמָא
 דְּמוֹתָא. אֲלֵא אַנּוּן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא מְקַדְמֵי וְיַחְבוּ
 לֵיהּ נַפְשֵׁיהּוּ בְּפִקְדוֹנָא. וּבְגוּן דְּאִיְהוּ בְּפִקְדוֹנָא.
 אֶתְהַדְרוּ נַפְשָׁן לְאֶתְרֵיהּוּ. וְעַל דָּא (תהלים צב)
 וַיֵּאמְרוּ נְתִיב בְּלִילוֹת, כְּתוּב.

וּתְפַקְחָנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם. רַבִּי חֵיָא אָמַר דְּהָא אֶתְפַקְחוּ
 לְמַנְדַּע בִּישׁוּן דְּעֲלָמָא מַה דְּלֵא יִדְעוּ עַד
 הַשְּׁתָּא. בִּיּוֹן דִּידְעוּ וְאֶתְפַקְחוּ לְמַנְדַּע בִּישׁ. כִּדִּין יִדְעוּ
 כִּי עְרוּמִים הֵם. דְּאֶבְרוּ וְהָרָא עֲלָאָה דְּהוּהּ חֲפֵי
 עֲלֵיהּוּ וְאֶסְתַּלַּק מִנֵּיהּוּ. וְאֶשְׁתַּאֲרוּ עְרוּמִים מִנֵּיהּ.
 וַיִּתְּפְרוּ עָלֶיהָ תֵּאֲנָה. אֶתְדַבְּקוּ לְאֶתְחַפְּאָה בְּאַנּוּן
 צוּלְמִין דְּהָהוּא אֵילְנָא דְּאֶכְלוּ מִנֵּיהּ דְּאֶקְרוּן טַרְפֵי
 דְּאֵילְנָא. וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגוּזוֹת. רַבִּי יוֹסִי אָמַר בִּיּוֹן
 דִּידְעוּ מַהֲאֵי עֲלָמָא וְאֶתְדַבְּקוּ בֵּיהּ. חָמוּ דְּהֵאֵי עֲלָמָא

לשון הקודש

שְׁלֵא יִדְעוּ עַד עַכְשָׁן. בִּיּוֹן שְׂיַדְעוּ וּנְפַקְחוּ
 לְדַעַת רַע, אִזּוּ יִדְעוּ כִּי עִרְמִים הֵם,
 שְׂאֶבְרוּ זֶהָר עֲלִיוֹן שְׂהִיָּה מְכַסֶּה עֲלֵיהֶם
 וְהֶסְתַּלַּק מֵהֶם, וּנְשַׂאֲרוּ עֲרֻמִּים מִמֶּנּוּ.
 וַיִּתְּפְרוּ עָלֶיהָ תֵּאֲנָה – נִדְּבְקוּ לְהֶתְפַסּוֹת
 בְּאוֹתָם צְלָמִים שֶׁל אוֹתוֹ אֵילָן שְׂאֶכְלוּ
 מִמֶּנּוּ שְׂנַקְרָאִים עֲלִים שֶׁל הָאֵילָן. וַיַּעֲשׂוּ
 לָהֶם חֲגוּזוֹת – רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בִּיּוֹן שְׂיַדְעוּ
 מִהֶעוֹלָם הִזָּה וּנְדַבְּקוּ בוּ, רָאוּ שְׂהֶעוֹלָם

אֵילָן זֶה בּוּ שׁוּרָה תְּפוּתָה, וְהוּא אֵילָן
 שְׂשׁוּלֵט בְּלִילָהּ. וּכְשֶׁהִיא שׁוּלֵטָתָה, כָּל בְּנֵי
 הָעוֹלָם טוֹעְמִים טַעַם מוֹת. אֲלֵא אוֹתָם
 בְּנֵי הָאֵמוּנָה מְקַדְמִים וּנְתַנִּים לָהּ נַפְשָׁם
 בְּפִקְדוֹן. וּבְגִלְלָה שְׂהוּא בְּפִקְדוֹן, חוּזוֹת
 הַנְּפִשׁוֹת לְמִקּוּמָם, וְעַל זֶה (תהלים צב)
 וַיֵּאמְרוּ נְתִיב בְּלִילוֹת כְּתוּב.

וּתְפַקְחָנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם. רַבִּי חֵיָא אָמַר,
 שְׂהִירֵי נְפַקְחוּ לְדַעַת רְעוּת הָעוֹלָם מַה

מִתְדַבֵּר עַל יְדֵא דְאֵנוּן טְרַפִּין דְּאִילָנָא. וְעַבְדוּ לְהוֹן
תְּקַפָּא לְאִתְתְּקַפָּא בְּהוּ בְּהַאי עֲלֵמָא. וּכְדִין יָדְעוּ כָּל
זַיְיָי חֲרָשִׁין דְּעֲלֵמָא. וּבָעוּ לְמַחְנֵר זַיְיָי בְּאֵנוּן טְרַפִּי
אִילָנָא בְּגִין לְאֵנָא עֲלֵייהוּ.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר פְּדִין תְּלַת עָאֵלוּ בְּדִינָא וְאִתְדָּנוּ.
וְעֲלֵמָא תַתְּאָה אִתְלַטִּיא. וְלֹא קִיַּמָּא בְּקִיּוּמִיהָ
בְּגִין זִוְהָמָא דְנִחַשׁ עַד דְּקִיַּיְמוּ יִשְׂרָאֵל בְּטוֹרָא דְסִינִי.
לְבַתָּר אֲלַבִּישׁ לֹון קְדָשָׁא בְּרִידָּה הוּא בְּלִבוֹשִׁין
דְּמִשְׁכָּא אִתְהֵי מִנִּייהוּ הָדָא הוּא דְכְּתִיב פְּתָנוֹת
עוֹר. בְּקְדָמִיתָא הוּוּ פְּתָנוֹת אֹור דְּהוּוּ מִשְׁתַּמְשִׁין
בְּהוּ בְּעֲלָאִין דְּלֵעִילָא. בְּגִין דְּמִלְאֲכִי עֲלָאִין הוּוּ
אִתְיִין לְאִתְהֵנָּא מִתְהוּא נְהוֹרָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
(תהלים ח) וַתִּחַסְרָהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְחָדָר
תַּעֲטָרָהוּ. וְהִשְׁתָּא דְחָבוּ כְּתָנוֹת עוֹר. דְּעוֹר אִתְהֵי

לשון הקודש

שְׁעַמְדוּ יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינִי. אַחַר כֵּן
הִלְבִּישׁ אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּלִבוֹשִׁים שֶׁהַעוֹר נִהְיָה מֵהֶם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
כְּתָנוֹת עוֹר. בַּתְּחִלָּה הָיוּ כְּתָנוֹת אֹור
שֶׁהָיוּ מִשְׁתַּמְשִׁים בָּהֶם בְּעֲלִיוֹנִים
שְׁלֵמְעֵלָה, מִשּׁוּם שֶׁמִּלְאֲכִי הַשָּׁרֵת הָיוּ
בָּאִים לְהִנּוֹת מֵאוֹתוֹ הָאֹור. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
(שם ח) וַתִּחַסְרָהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד

הַזֶּה מִנְהַג עַל יְדֵי אוֹתָם עֲלִים שֶׁל הָאִילָן,
וְעָשׂוּ לָהֶם חוֹק לְהִתְחַזֵּק בָּהֶם בְּעוֹלָם
הַזֶּה. וְאִזּוּ יָדְעוּ כָּל מִינֵי כְּשָׁפִים שֶׁל
הָעוֹלָם, וְרָצוּ לְחַנֵּר כְּלֵי זִין בְּאוֹתָם עֲלִים
שֶׁל הָאִילָן בְּדֵי לְהִגֵּן עֲלֵיהֶם.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אִזּוּ נִכְנְסוּ שְׁלֹשָׁה פְּדִין
וְנִדְוֹנוּ, וְהָעוֹלָם הִתְחַתָּוֵן הַתְּקַלֵּל וְלֹא
עָמַד בְּקִיּוּמוֹ בְּגִלְלַת זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ, עַד